

DUHOVNA "ZRCALA"

marti, 26 martie 2019

Prije dva tjedna slušali smo "Blago vama siromasi..." i "Jao vama bogataši...";, prole nedjelje slušali smo "Ljubite svoje neprijatelje...";. Današnjem nam pouku Isus prenosi kroz prispodobu.

Prispodobe Isusu služe da uvijek može lakše razumjeti Božju poruku, te da lakše sadržaj te poruke primjeni na sebe. Tako er, posebno; u njezinog stila privla i se pozornost slušatelja, te on može lakše zapamtiti poruku.

Budu i da je uvijek po prirodi znatiželjan, a znatiželja ga esto odvede u krivo, ovdje se ona usmjerava na koristan sadržaj.

Ovdje nam Isus želi svratiti pozornost na ono što nam prije i napredak i duhovni rast, a to je sklonost uo avanja slabosti i grijeha drugih osoba, dok se istovremeno ne vide svoje vlastite.

Zato Isus zapo inje rije ima: "Može li slijepac slijepca voditi? ...";

U ovom sluaju slijepac je uvijek koji je stalno okrenut traženju tu ih mana i ispravljanju tu ih pogreška, dok je istovremeno posve slijep za svoje vlastite.

Može li dakle takav uvijek onoga drugoga dovesti na pravi put i pomo i mu da se oslobodi onog svog grijeha? Naravno da ne može, jer e se dogoditi da e onoga i sebe odvesti u jamu propasti.

Ništa ne udi da ljudima ide teško iskrenost, jer prema istraživanju najitanija stranica koju ljudi svakodnevno itaju kao svoje životno štivo je stranica horoskopa, zatim ono vezano za tu e grijeha i crna kronika... Kakav onda možemo o ekivati pristup drugim ljudima nakon takvog štiva, nakon takvog napajanja srca?

Ako je na Tv-u najgledanije ono što je vezano uz javno izrugivanje drugih, kakvo e biti stanje naše duše? Kako emo mo i, pored tolika toga natiskanog u naše srce, imati ispravan pogled na druge, a kamoli imati vremena vidjeti vlastite grijeha u ispravnom svjetlu?!

"Više buke napravi stablo koje padne, nego li itava štuma koja raste";

Mentalitet svijeta, ako ga slušamo, u i nas da se po cijele dane bavimo tu im grijesima, ali ne s ciljem da na emorene, nego da se zadržimo u stanju osude.

Jedan unuk je toliko volio svog djeda da uopće nije zamjetivao njegove mane. Uvijek kad bi djed došao s posla trčao bi prema njemu u zagrljaj i stalno bi mu govorio: "Oh, ja imam najboljeg djeda na svijetu. Tvoji radnici djede mora da su jako sretni što rade kod tebe."

Stvarnost je pak bila posve drugačija. Djed je bio jako grub prema radnicima i često bi ih kažnjavao smanjivanjem plaće. Međutim, upravo ono unukovo neprestano ponavljanje s vremenom je utjecalo na djeda i unukov glas je uspio doprijeti do djedova srca.

Djed je progledao i promijenio se, zaista je promijenio svoj stav prema radnicima, i počeo im povećavati plaće, nagradu i na kraju prema uinku one koji su zaista pokazivali više truda.

Dr. theol. Davor Lucacela